

Des visages souriants et des cœurs reconnaissants

Par Carlos A. Godoy
des soixante-dix

Chipuri zâmbitoare și inimi recunoscătoare

Vârstnicul Carlos A. Godoy
din Cei Șaptezeci

Conférence générale d'octobre 2025

La grandeur de nos saints en Afrique devient encore plus évidente lorsqu'ils font face aux difficultés de la vie et aux exigences d'une Église grandissante.

Il y a un peu plus d'un an, j'ai été relevé de mon appel dans la présidence des soixante-dix, un changement qui a été annoncé ici, lors de la conférence générale. Parce que mon nom a été prononcé peu de temps après celui des Autorités générales émérites, beaucoup ont supposé que ma période de service était également achevée. Après la conférence, j'ai reçu de nombreux messages de gratitude et de bons vœux pour la prochaine étape de ma vie. Certaines personnes m'ont même proposé d'acheter ma maison au nord de Salt Lake. C'était agréable de voir que j'allais manquer à certains et aussi de savoir que nous n'aurons pas de mal à vendre notre maison lorsque mon service prendra fin. Mais je n'en suis pas encore là.

Ma nouvelle affectation nous a conduits, Monica et moi, sur le beau continent africain, où l'Église est florissante. C'est une bénédiction que de servir parmi les saints fidèles de l'interrégion du Sud de l'Afrique et d'être témoin de l'amour du Seigneur pour eux. Il est inspirant de voir des familles intergénérationnelles de tous horizons, notamment de nombreux membres de l'Église prospères et instruits, consacrer leur temps et leurs talents à servir autrui.

En même temps, compte tenu de la démographie de cette région, de nombreuses personnes aux moyens modestes se joignent à l'Église et voient leur vie transformée grâce aux bénédictions du paiement fidèle de la dîme, et aux possibilités d'études qu'offre l'Église. Des programmes

Caracterul deosebit al sfinților noștri din Africa devine și mai evident pe măsură ce ei se confruntă cu încercările vieții și cu cerințele unei biserici în creștere.

Cu puțin peste un an în urmă, am fost eliberat din chemarea mea din Președinția celor Șaptezeci, schimbare anunțată aici, în cadrul conferinței generale. Pentru că numele meu a fost citit aproape de cele ale autorităților generale care au devenit autorități emerite, mulți au presupus că și eu îmi încheiam perioada de slujire. După conferință, am primit numeroase mesaje de recunoștință și urări de bine pentru următoarea mea etapă din viață. Unii chiar s-au oferit să cumpere casa mea din nordul orașului Salt Lake. A fost plăcut să văd că oamenilor le va fi dor de mine și, de asemenea, să știu că nu vom avea probleme să ne vindem casa când voi termina. Dar nu a venit încă timpul pentru aceasta.

Noua mea însărcinare ne-a dus pe mine și pe Monica în frumoasa Africă, unde Biserica înflorește. A fost o binecuvântare să slujesc printre sfinții credincioși din Zona Sud, Africa, și să fiu martor al dragostei Domnului pentru ei. Este înălțător să vezi familii întinse pe mai multe generații, din toate mediile, inclusiv mulți membri ai Bisericii de succes și cu multă educație, dedicându-și timpul și talentele pentru a-i sluji pe alții.

În același timp, având în vedere datele demografice ale regiunii, mulți oameni cu mijloace modeste se alătură Bisericii și își transformă viața prin binecuvântările zeciuiei, credincioșiei și ocaziilor educaționale oferite de Biserică. Programe precum Succeed in School (Să reușești

tels que « Réussir ses études », « EnglishConnect », « BYU-Pathway Worldwide » et le fonds perpétuel d'études sont une bénédiction pour de nombreuses personnes, en particulier la génération montante.

James E. Faust a déclaré un jour : « On dit que notre Église fait peu de convertis parmi les grands de ce monde, mais qu'elle rend grands les gens ordinaires. »

La grandeur de nos saints en Afrique devient encore plus évidente lorsqu'ils font face aux difficultés de la vie et aux exigences d'une Église grandissante. Ils les abordent toujours avec une attitude positive. Ils démontrent bien le célèbre enseignement de Russell M. Nelson :

« La joie que nous ressentons dépend peu de notre situation, mais entièrement de l'orientation de notre vie.

« Lorsqu'elle est centrée sur le plan du salut de Dieu et sur Jésus-Christ [...] et son Évangile, nous pouvons connaître la joie, quoi qu'il arrive, ou n'arrive pas, dans notre vie. »

Ils restent joyeux malgré leurs difficultés. Ils ont appris que notre relation avec le Sauveur nous permet d'aborder les difficultés le visage souriant et le cœur reconnaissant.

Je vais vous raconter certaines de mes expériences avec ces saints fidèles qui illustrent ce principe, en commençant par le Mozambique.

Au Mozambique

Il y a quelques mois, j'ai présidé une conférence pour un pieu organisé il y a à peine un an et qui comptait déjà dix unités. Plus de 2 000 personnes remplissaient la petite église et on avait installé trois tentes à l'extérieur. Le président de pieu a trente et un ans, sa femme en a vingt-six et ils ont deux jeunes enfants. Il dirige sans se plaindre, avec un visage souriant et un cœur reconnaissant, ce pieu en pleine croissance dont les membres rencontrent de nombreuses difficultés.

Lors d'un entretien avec le patriarche, j'ai appris que sa femme était gravement malade et qu'il avait du mal à s'occuper d'elle. Après en avoir parlé avec le président de pieu, nous lui avons donné une bénédiction de la prêtrise. J'ai demandé au patriarche combien de bénédictions patriarcales il donnait en moyenne.

la școală), EnglishConnect, BYU – Pathway Worldwide și Fondul Permanent pentru Educație binecuvântează multe vieți, mai ales pe cele ale generației care se ridică.

Președintele James E. Faust a spus odată: „S-a spus că această Biserică nu atrage neapărat oameni deosebiți, ci, adesea, îi face deosebiți pe oamenii obișnuiți”.

Caracterul deosebit al sfinților noștri din Africa devine și mai evident pe măsură ce ei se confruntă cu încercările vieții și cu cerințele unei biserici în creștere. Ei abordează acestea întotdeauna cu o atitudine pozitivă. Ei întruchiează bine învățătura foarte cunoscută a președintelui Russell M. Nelson:

„Bucuria pe care o simțim nu are nimic de-a face cu împrejurările din viața noastră, ci are de-a face în totalitate cu obiectivul principal al vieții noastre.

Când obiectivul principal al vieții noastre este să trăim potrivit planului salvării... și să-L urmăm pe Isus Hristos și Evanghelia Sa, putem simți bucurie indiferent de ceea ce ni se întâmplă – sau nu ni se întâmplă – în viață”.

Ei găsesc bucurie în pofida încercărilor lor. Ei au învățat că relația noastră cu Salvatorul ne permite să abordăm dificultățile cu chipuri zâmbitoare și inimi recunoscătoare.

Permiteți-mi să împărtășesc câteva dintre experiențele mele cu acești sfinți credincioși, care ilustrează acest principiu, începând cu Mozambic.

Mozambic

Cu câteva luni în urmă, am prezidat la o conferință de țarăș a unui țarăș înființat de un an care avea deja 10 unități. Peste 2.000 de oameni au umplut capela mică și cele trei corturi care au fost așezate afară. Președintele de țarăș are 31 de ani, soția sa are 26 de ani și au doi copii mici. El conduce acest țarăș în creștere și plin de încercări fără să se plângă, având un chip zămbitor și o inimă recunoscătoare.

Într-un interviu cu patriarhul, am aflat că soția sa era grav bolnavă și că el întâmpina greutăți în a-i asigura îngrijirea. După ce am discutat problema cu președintele de țarăș, i-am dat o binecuvântare a preoției. L-am întrebat pe patriarh câte binecuvântări patriarhale oferă în medie.

Il a dit : « Huit à dix. »

J'ai demandé : « Par mois ? »

Il m'a répondu : « Par semaine ! » Je lui ai dit qu'il n'était pas sage d'en faire autant par semaine.

Il a dit : « Frère Godoy, les gens continuent de venir chaque semaine, y compris de nouveaux membres et de nombreux jeunes. » Encore une fois, pas de plaintes, seulement un visage souriant et un cœur reconnaissant.

Après la session du samedi soir de la conférence de pieu, alors que je me rendais à l'hôtel, j'ai remarqué que des gens achetaient de la nourriture le long de la route, tard le soir. J'ai demandé à mon chauffeur pourquoi ils achetaient de la nourriture après la tombée de la nuit, plutôt que d'en acheter pendant la journée. Il a répondu qu'ils travaillaient pendant la journée afin d'avoir l'argent nécessaire pour acheter de la nourriture le soir.

J'ai dit : « Oh, ils ont travaillé aujourd'hui pour manger demain. »

Mais il m'a corrigé : « Non, ils ont travaillé pendant la journée pour manger ce soir. » J'avais espéré que nos membres étaient dans une meilleure situation, mais il m'a confirmé que beaucoup d'entre eux rencontraient des difficultés similaires dans cette partie du pays. Le lendemain matin, lors de notre session du dimanche, en ayant pris conscience de leur situation, j'ai été encore davantage ému par leur visage souriant et leur cœur reconnaissant.

En Zambie

En allant à la réunion du dimanche, le président de pieu et moi avons vu un couple marcher le long de la route avec un bébé et deux enfants en bas âge. Nous nous sommes arrêtés pour leur proposer de les emmener. Ils étaient surpris et ravis. Quand j'ai demandé quelle distance ils devaient parcourir à pied pour se rendre à l'église, le père m'a répondu que cela prenait de quarante-cinq minutes à une heure, selon le rythme des enfants. Ils faisaient ce trajet aller-retour, chaque dimanche, sans se plaindre, mais avec un visage souriant et un cœur reconnaissant.

Au Malawi

Un dimanche, avant une conférence de pieu, j'ai rendu visite à deux branches qui tenaient leurs réunions dans des écoles publiques. J'ai été surpris par l'humble état des bâtiments,

„Între opt și zece”, a spus el.

Am întrebat: „Pe lună?”

El mi-a răspuns: „Pe săptămână!”. L-am sfătuit că nu este înțelept să facă atât de multe la sfârșit de săptămână.

„Vârșnice Godoy”, a spus el, „ei continuă să vină în fiecare săptămână, inclusiv membri noi și mulți tineri”. Din nou, fără nemulțumiri – doar un chip zâmbitor și o inimă recunoscătoare.

După sesiunea de sâmbătă seara a conferinței de țară, în drum spre hotel, am observat oameni care cumpărau mâncare de-a lungul drumului, noaptea târziu. L-am întrebat pe șoferul meu de ce fac aceasta când este atât de întuneric și nu în timpul zilei. El a răspuns că ei munceau în timpul zilei pentru a avea bani să cumpere mai târziu.

„A, au lucrat astăzi pentru a mânca mâine”, am spus.

Dar el m-a corectat: „Nu, au lucrat în timpul zilei pentru a mânca în seara aceasta”. Am sperat ca membrii noștri să se afle într-o situație mai bună, dar el a confirmat că mulți se confruntau cu încercări similare în acea parte a țării. În dimineața următoare, în timpul sesiunii noastre de duminică, fiind acum conștient de circumstanțele lor, am fost și mai impresionat de chipurile lor zâmbitoare și de inimile lor recunoscătoare.

Zambia

În drum spre o adunare de duminică, președintele de țară și cu mine am văzut un cuplu mergând de-a lungul drumului cu un bebeluș și doi copilași. Ne-am oprit să îi luăm cu mașina. Ei au fost surprinși și încântați. Când i-am întrebat cât de departe trebuie să meargă până la capelă, tatăl mi-a răspuns că poate dura între 45 de minute și o oră, în funcție de ritmul copiilor. Ei făceau această călătorie dus și întors, în fiecare duminică, fără să se plângă – doar având chipuri zâmbitoare și inimi recunoscătoare.

Malawi

Într-o duminică, înainte de o conferință de țară, am vizitat două ramuri care foloseau școli publice drept case de întruniri. Am fost uimit de condițiile modeste și umile ale clădirilor,

dans lesquels il manquait même certaines des commodités de base. Lorsque j'y ai rencontré quelques membres, j'étais prêt à m'excuser pour les conditions inadéquates de leur lieu de culte, mais ils étaient heureux d'avoir un endroit près de chez eux pour se rassembler, évitant ainsi de longues heures de marches. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Au Zimbabwe

Le lendemain du samedi où nous avons eu une réunion de formation des dirigeants, le président de pieu m'a emmené aux réunions dominicales qui se tenaient dans une maison louée. Il y avait 240 personnes présentes. Puis l'évêque a présenté les dix nouveaux membres baptisés cette semaine-là. L'assemblée était répartie dans deux petites salles, avec quelques membres assis à l'extérieur du bâtiment, assistant à la réunion par les fenêtres et les portes. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Au Lesotho

J'ai visité ce beau petit pays, aussi connu sous le nom de « royaume des montagnes », pour superviser la transition d'un district de l'Église vers le statut de pieu. Après les réunions du samedi, j'ai assisté aux réunions dominicales dans l'une de leurs branches, dans une maison louée. La salle de Sainte-Cène était pleine à craquer et beaucoup de gens se tenaient devant la porte pour participer à la réunion. J'ai dit au président de branche qu'il avait besoin d'une maison plus grande. À ma grande surprise, il m'a informé qu'il ne s'agissait que de la moitié des membres de son unité. L'autre moitié prendrait part à une deuxième réunion de Sainte-Cène après la deuxième heure. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Je suis retourné au Lesotho plus tard quand un accident de la route mortel a touché plusieurs de nos jeunes, comme l'a déjà mentionné frère Christofferson. Quand j'ai rendu visite aux familles et aux dirigeants, je m'attendais à une atmosphère morose. Au lieu de cela, j'ai rencontré des saints forts et résilients qui faisaient face à la situation d'une manière édifiante et inspirante.

cărora le lipseau chiar și unele dotări de bază. Când m-am întâlnit cu câțiva membri acolo, eram pregătit să-mi cer scuze pentru condițiile necorespunzătoare din casa lor de întruniri, dar ei erau fericiți să aibă un loc în apropiere pentru a se aduna, evitând drumul lung pe care îl făceau de obicei. Din nou, nu au existat nemulțumiri – doar chipuri zâmbitoare și inimi recunoscătoare.

Zimbabwe

După o adunare de instruire a conducătorilor într-o sâmbătă, președintele de țarăș m-a dus la adunările de duminică desfășurate într-o clădire închiriată. Au fost prezente 240 de persoane. Apoi, episcopul a prezentat 10 membri noi botezați în acea săptămână. Congregația era împărțită în două camere mici, unii dintre membri stând, de asemenea, în afara clădirii, urmărind adunarea de la ferestre sau uși. Din nou, nu au existat nemulțumiri – doar chipuri zâmbitoare și inimi recunoscătoare.

Lesotho

Am vizitat această frumoasă țară mică, cunoscută, de asemenea, sub numele de „Regatul munților”, pentru a vedea un district al Bisericii care se pregătește să devină țarăș. După o sâmbătă în care am avut adunări, am participat la adunările de duminică într-una dintre ramurile lor, într-o casă închiriată. Sala de împărtășanie era arhiplină, oameni stând în fața ușii pentru a participa. I-am spus președintelui de ramură că avea nevoie de o casă mai mare. Spre surprinderea mea, m-a informat că erau prezenți doar jumătate din membrii săi. Cealaltă jumătate avea să participe la o a doua adunare de împărtășanie după a doua oră. Din nou, nu au existat nemulțumiri – doar chipuri zâmbitoare și inimi recunoscătoare.

M-am întors în Lesotho mai târziu din cauza unui accident rutier fatal în care au fost implicați câțiva dintre tinerii noștri, menționat deja de vârstnicul D. Todd Christofferson mai devreme. Când am vizitat familiile și conducătorii, m-am așteptat la o atmosferă mohorâtă. În schimb, am întâlnit sfinți puternici și rezistenți care făceau față situației într-un mod înălțător și plin de inspirație.

Sur cette photo, Mpho Anicia Nku, 14 ans, qui a survécu à l'accident, illustre bien cela quand elle dit : « Faites confiance à Jésus et tournez-vous toujours vers lui, parce que, grâce à lui, vous trouverez la paix et il vous aidera tout au long du chemin vers la guérison. »

Ce ne sont là que quelques exemples de leur attitude positive, parce qu'ils placent l'Évangile de Jésus-Christ au centre de leur vie. Ils savent où trouver de l'aide et de l'espoir.

Le pouvoir de guérison du Sauveur

Pourquoi le Sauveur peut-il nous secourir, quelles que soient les situations de notre vie ? La réponse à cette question se trouve dans les Écritures :

« Et il ira, subissant des souffrances, et des afflictions, et des tentations de toute espèce. [...] »

« Et il prendra sur lui [les] infirmités [de son peuple], afin que ses entrailles soient remplies de miséricorde [...] afin qu'il sache [...] comment secourir son peuple selon ses infirmités. »

Comme frère Bednar l'a enseigné, il n'y a pas de douleur, d'angoisse ou de faiblesse physique que le Sauveur ne connaisse pas. « Dans un moment de faiblesse, vous et moi pouvons nous écrier : 'Personne ne comprend [ce que je suis en train de vivre]. [...] ' Peut-être, en effet, qu'aucun être humain ne comprend. Mais le Fils de Dieu sait et comprend parfaitement. » Et pourquoi ? Parce qu'il a « ressenti et porté nos fardeaux bien avant nous ».

Je conclus en témoignant des paroles du Christ rapportées dans Matthieu 11 :

« Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.

« Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, car je suis doux et humble de cœur ; et vous trouverez du repos pour vos âmes.

« Car mon joug est doux et mon fardeau léger. »

Tout comme ces saints d'Afrique, je sais que cette promesse est vraie. Elle est vraie là-bas, et elle est vraie partout. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

Mpho Aniciah Nku, din această imagine, în vârstă de 14 ani, o victimă care a supraviețuit accidentului, a ilustrat bine aceasta cu propriile cuvinte: „Încredeți-vă în Isus și priviți întotdeauna la El, pentru că prin El veți găsi pace și El vă va ajuta în procesul de vindecare”.

Acestea sunt doar câteva exemple în care vedem atitudinea lor pozitivă, deoarece ei își concentrează viața asupra Evangheliei lui Isus Hristos. Ei știu unde să găsească ajutor și speranță.

Puterea tămăduitoare a Salvatorului

De ce îi poate ajuta Salvatorul pe ei și ne poate ajuta pe noi în orice circumstanțe ale vieții noastre? Răspunsul poate fi găsit în scripturi:

„Și El va merge înainte, răbdând dureri și suferințe și ispite de toate felurile...”

Și va lua asupra Lui infirmitățile lor, ca inima Lui să fie inundată de milă... ca El să știe... cum să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor”.

Vârstnicul David A. Bednar ne-a învățat că nu există durere fizică, suferință sau slăbiciune pe care să o simțim și pe care Salvatorul să nu o cunoască. „Dumneavoastră și cu mine, într-un moment de slăbiciune, am putea spune: «Nimeni nu înțelege [prin ce trec]». Probabil că nicio ființă umană nu știe. Dar Fiul lui Dumnezeu știe și înțelege într-un mod perfect”. De ce? Pentru că „El a simțit și a purtat poverile noastre înainte ca noi să fi făcut-o”.

Închei cu mărturia mea despre cuvintele lui Hristos, care se găsesc în Matei 11 :

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.

Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Căci jugul Meu este bun, și sarcina mea este ușoară”.

La fel ca acei sfinți din Africa, eu știu că această promisiune este adevărată. Este adevărată acolo și este adevărată peste tot. Despre aceasta, depun mărturie în numele lui Isus Hristos, amin.